

Karahanlı Türkçesi Satır-Arası Kur'an Tercümesinde (TİEM 73) İkilemelere Katkılar*

Contributions to Hendiadys in Karakhanid Turkish Interlinear Qoran Translation (TİEM 73)

Büşra Doğan

Yüksek Lisans Öğrencisi, Yıldız Teknik Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul/Türkiye

e-posta busradogan755@gmail.com

orcid 0000-0001-6289-5346

doi 10.54316/dilarastirmalari.1362968

Özlem Yiğitoğlu

Dr. Öğr. Üyesi, Yıldız Teknik Üniversitesi
Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı
Bölümü, İstanbul/Türkiye

e-posta oziyigitoglu@gmail.com

orcid 0000-0002-9466-0960

doi 10.54316/dilarastirmalari.1362968

Atıf

Citation

Doğan, Büşra; Yiğitoğlu, Özlem (2024). Karahanlı Türkçesi Satır-Arası Kur'an Tercümesinde (TİEM 73) İkilemelere Katkılar. *Dil Araştırmaları*, 34: 77-97.

Başvuru

Submitted

19.09.2023

Revizyon

Revised

26.10.2023

Kabul

Accepted

19.04.2024

Çevrimiçi Yayın

Published Online

31.05.2024

Öz

Bu çalışmada Karahanlı Türkçesi Satır-Arası Kur'an Tercümesindeki (TİEM 73) ikilemeler incelenmiştir. Türkçenin önemli bir anlatım özelliği olan ikilemeler, özellikle Eski Uygur edebiyatına ait metinlerde sıklıkla yer almıştır. Çeşitli şekillerde meydana getirilen ikilemelerin oluşturulmasındaki temel amaç; anlatımı güçlendirmek, zenginleştirmektir. Çeviri edebiyatı olarak da adlandırılan Eski Uygur Edebiyatında; Çince, Toharca, Sogdca ve Sanskritçe gibi dillerden tercüme edilen metinlerdeki kavramlar Türkçeye çevrilirken ikilemelerden çokça yararlanılmıştır. Uygur Türkçesinde ikileme meydana getirme işi öyle ileri götürülmüştür ki metinlerde altı unsurdan oluşan ikilemeler dahi tespit edilmiştir. Bu durum Eski Uygur Türkçesinin söz varlığının gelişmesine olanak sağlamıştır. Türkoloji alanında Eski Türkçe metinlerde geçen ikilemeler üzerine pek çok çalışma yapılmıştır. Bu makalenin amacı TİEM 73 üzerine yapılan ikileme çalışmalarına katkı sağlamaktır. Bu makalede daha önce yapılan çalışmalarda tespit edilen ikilemelerden farklı olarak 70 ikileme daha tespit edilmiştir. Tespit edilen ikilemeler anlamlarına, kuruluşlarına, kökenlerine göre tasnif edilmiş ve alfabetik olarak sıralanmıştır. Çalışmada,

* Bu makale Özlem Yiğitoğlu danışmanlığında hâlen devam etmekte olan "Karahanlı Türkçesi Satır-Arası Kur'an Tercümesinde (TİEM 73) Soyut Adlar" başlıklı yüksek lisans tezi esas alınarak hazırlanmıştır (Yüksek Lisans Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi, İstanbul, Türkiye, 2023).

Bu makale en az iki hakem tarafından incelenmiş ve makalede intihal bulunmadığı teyit edilmiştir.

This article has been reviewed by at least two referees and confirmed to be free of plagiarism.

TIEM 73'te daha önce tespit edilen ikilemelere de yer verilmiştir. Böylece Türk dili araştırmacıları, TIEM 73'te yer alan tüm ikilemeleri bütünlüklü bir şekilde görebileceklerdir.

Anahtar Kelimeler: İkilemeler, TIEM 73, İlk Türkçe Kur'an Tercümesi

ABSTRACT

This study analyzes the hendiadys in the Karakhanid Interlinear Translation of the Qoran (TIEM 73). The hendiadys, an important narrative feature of the Turkic language, were frequently used especially in the texts belonging to the Old Uyghur literature. The main purpose of creating hendiadys, which are composed in different ways, is to strengthen and enrich expressions. In Old Uyghur literature, which is also called translation literature, the hendiadys were widely used to translate the concepts of texts translated into Old Turkic from languages such as Chinese, Tocharian, Sogdian, and Sanskrit. The process of creating hendiadys in Old Uyghur has gone so far that even hendiadys consisting of six elements have been identified in texts. This situation has allowed the vocabulary of Old Uyghur to develop. In the field of Turkology, many studies have been carried out on the hendiadys in Old Turkish texts. The purpose of this article is to contribute to hendiadys studies on TIEM 73. In this article, 70 more hendiadys were identified, unlike the hendiadys identified in previous studies. The identified hendiadys were classified according to their meanings, structures, origins and are listed in alphabetical order. In this study, the hendiadys previously identified in TIEM 73 are also included, so that Turkic language researchers will be able to see all the hendiadys in TIEM 73 in their entirety.

Keywords: Hendiadys, TIEM 73, First Turkish Translation of the Qora

EXTENDED ABSTRACT

Research Purpose: This study analyzes the hendiadyses in the Karakhanid Interlinear Translation of the Qur'an (TIEM 73). Previous studies on the hendiadyses in TIEM 73 include those by Ahmet Karaman (2022) and Ayşe Kılıç (2019). This article aims to contribute to the hendiadyses identified in Karaman and Kılıç's research on TIEM 73.

Research Questions: TIEM 73, which is believed to be the first Turkish translation of the Qur'an, is a voluminous work. Although the hendiadyses in the work were previously analysed by Karaman and Kılıç, there are examples that were overlooked by the researchers. For this reason, a re-examination of the hendiadyses in the work has been deemed necessary. In addition to the hendiadyses identified by Karaman and Kılıç in the text, there are 70 hendiadyses in this study. The examples identified by Karaman and Kılıç are also included in our study. In this way, scholars of Turkology will be able to see the hendiadyses in TIEM 73 in a holistic manner.

Scope: The analysis of the hendiadyses in TIEM 73, a Karakhanid Turkish text, is the scope of this study. The sources related to the subject have been checked through the National Thesis Centre of the Council of Higher Education, Google Scholar, etc. There are many studies on the hendiadyses in the Turkish language. In these studies, in general, there are explanations about the definition of the term *hendiadys* and the scope of its application. Furthermore, the studies usually analyse the hendiadyses semantically.

The hendiadyses in TIEM 73 have already been analysed by two researchers. Ahmet Karaman, in his study entitled *Eski Türkçede İkillemeler* published in 2022, analysed the hendiadyses in all texts belonging to the Old Turkish period. TIEM 73 is also among the texts analysed. Karaman classified the 359 hendiadyses he detected in the work according to their meanings. Another researcher who has analysed the hendiadyses in TIEM 73 is Ayşe Kılıç. In her paper entitled “Türkçe İlk Kur'an Tercümelerinde İkillemeler”, which she presented in 2019, Kılıç discussed the hendiadyses in TIEM 73 and the Rylands edition. In the study, 93 hendiadyses were identified in TIEM 73 and 44 in the Rylands edition. The identified examples are listed in alphabetical order.

Methodology: This study is a research article that analyses the hendiadyses in a work from the Old Turkish Period. In the study, first, the surveys on the definition and scope of the concept of *hendiadys* were analysed. Then, Zeynep Korkmaz's (2019) definition of hendiadys is provided to determine the hendiadyses to be discussed in the study. After explaining the use of the hendiadyses in the Old Turkish period, the studies on the hendiadyses belonging to this period are addressed. TIEM 73 is introduced in general terms, and then the hendiadyses identified in the work are classified according to their meaning, formation, and origin and given in alphabetical order. The study entitled *Karahanlı Türkçesi İlk Türkçe Satır-Arası Transkribeli Kur'an Tercümesi (TIEM 73) - Türkiye Türkçesi Mealli Karşılaştırmalı Kur'an-ı Kerim (1-4 Cilt)* published by Suat Ünlü in 2018 was used to determine the hendiadyses in the work. Our study also includes sentences, surahs and verses that mention examples of hendiadyses. Suat Ünlü's (2018) study entitled *Karahanlı Türkçesi İlk Türkçe Satır-Arası Transkribeli Kur'an Tercümesi (TIEM 73) - Örnekle - Açıklamalı Sözlük A-Z (7-8 Cilt)* was utilised while interpreting the hendiadyses. Clauson's *An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish* was used to determine the languages to which the elements of hendiadys belong.

In order to bring together all the hendiadyses in TIEM 73, we have included the hendiadyses identified by Kılıç and Karaman in addition to the 70 hendiadyses we have identified in this article.

Results: Compared to other studies, our study identified 70 hendiadyses in TIEM 73. The hendiadyses were classified according to their meanings, forms and origins, and listed in alphabetical order. Of the 70 hendiadyses, 25 are synonyms, 39 are near-synonyms and three are antonyms. There were two hendiadyses formed by the repetition of the same word and one hendiadys formed by a negative and a positive word. 43 of the 70 hendiadyses were formed with words of Turkish origin, 26 with words of Turkish and foreign origin and one with words of foreign origin.

TIEM 73 is notable for being the text with the highest number of hendiadyses among the works of the Karakhanid Turkish period. In their study, Karaman and Kılıç identified a total of 376 hendiadyses. With this study, we could conclude that there are 446 hendiadyses in TIEM 73.

The hendiadyses consisting of more than two formations, which are common in Old Uyghur Turkish, are also found in TIEM 73. In the text, a hendiadys consisting of three elements was discovered, in contrast to the one discovered by Karaman. See, *belgürtmek ağırmaq seçmek* “talk (something) through, thoroughly explain, explain separately” (82v/9=012/111).

0. Giriş

Türkçede ikileme kavramı araştırmacılar tarafından farklı sözcüklerle karşılanmış ve bu kavram için farklı tanımlamalar yapılmıştır. Bunun nedeni ikileme kavramının kapsamının kesin sınırlarla belirlenmemiş olmasıdır.¹

Osmanlıcada *terkib-i ihmâlî*, İngilizcede *reduplication*, *reduplication dual*, Almancada *verdoppelung*, *zwillingformen*, *hendiadyoin*, Fransızcada *hendiadyoin*, *redouplement* olarak adlandırılan ikileme kavramı, dil bilimciler tarafından genel olarak *hendiadyoin* (<Yun.) adı ile karşılanmıştır. Türk dili araştırmacıları ise ikilemeleri; *hendiadyoin* (Çağatay 1941), *ikiz kelimeler* (Eren 1949), *ikileme* (Hatipoğlu 1981; Ölmez 2017), *ikizleme* (Ağakay 1953a, 1953b), *kelime koşması* (Ağakay 1954), *tekrarlar* (Tuna 1949, 1950) şeklinde adlandırmışlardır. Araştırmacılar tarafından en çok tercih edilen terim ise *ikileme* terimi olmuştur.

Zeynep Korkmaz ikilemeleri şu şekilde tanımlamaktadır:

Aralarında belli bir ses düzeni bulunan, biçim ve anlamca birbiriyle ilişkili olan, aynı, yakın ya da zıt anlamlı iki veya daha çok kelimenin bir tek kelime gibi anlam göstermek üzere yan yana gelmesi ile oluşturulan kelime grubu: *birer birer, delik deşik, köşe bucağ, yalvarıp yakarmak, yorgun argın, düğün dernek, hıssım akraba, boy pos endam, cız cız, hele hele, of of, vah vah vb.* (2019: 157)

Bu çalışmada Korkmaz'ın tanımına uyan ikilemeler ele alınmıştır. TİEM 73'teki ikilemeler tespit edilirken Suat Ünlü'nün 2018'de yayımladığı *Karahanlı Türkçesi İlk Türkçe Satır-Arası Transkribeli Kur'an Tercümesi (TİEM 73) - Türkiye Türkçesi Mealli Karşılaştırmalı Kur'an-ı Kerim (1-4 Cilt)* adlı eserinden yararlanılmıştır.

İkilemeler, Orhun Türkçesi Dönemi metinlerinden itibaren karşımıza çıkmaktadır ancak Orhun Türkçesi Dönemi'ne ait metinlerin kısa olması ve metinlerde sınırlı konuların işlenmesi nedeniyle bu dönemde kullanılan ikilemelerin sayısı oldukça azdır.

İkilemeler, özellikle Eski Uygur Türkçesinin önemli bir anlatım özelliği olarak dikkat çekmektedir. Bu dönemde Uygurların yeni kabul etmiş oldukları Budizm ve Manihaizm gibi dinlere ait kavramlar ikileme yolu ile açıklanmaya çalışılmıştır. Ayrıca bu döneme ait metinlerde ikiden fazla unsurdan oluşmuş ikilemeler ve satır boyunca ikileme kullanımı ile sıklıkla karşılaşılacaktır. Bu durumun Eski Uygur Türkçesinde kavramları ifade etme gücünü artırdığını söyleyebiliriz. Karaman'ın tespit ettiğine göre Eski Uygurca Dönemi'nde ikilemenin bu kadar çok kullanılmasının nedenlerinden biri de metinlerin tercüme edildiği kaynak dillerde de ikileme yapılarının sıklıkla görülüyor olmasıdır (2022: 686).

¹ İkilemelerin kapsamı hakkında daha fazla bilgi için bk. ÇÜRÜK, Yasemin (2016). "İkilemelerin Kapsamı". *The Journal of Academic Social Science*. 29: 426-430.

Karahanlı Türkçesi Dönemi metinlerinde de ikilemelere sıklıkla yer verilmiştir. Özellikle *Kutadgu Bilig* ve TİEM 73'te ikilemeler yoğun olarak bulunmaktadır. İkillemelerin en az bulunduğu eser *ise Atebetü'l-Hakâyık*'tır (Karaman 2022: 687).

Türk dilindeki ikilemeler hakkında bugüne kadar birçok çalışma yapılmıştır ancak bu yazıda Eski Türkçe Dönemi'ne ait ikilemeler hakkında yapılan belli başlı çalışmalara yer verilecektir.

Türkçedeki ikilemeler hakkındaki ilk bilgilere *Dîvânu Lugâti't-Türk*'te rastlanmaktadır. (Ercilasun ve Akkoyunlu 2014: 187).

Eski Türkçe Dönemi'ne ait ikilemeler hakkında yapılan ilk çalışma Saadet Çağatay'a aittir. Çağatay, "Uygurcada Hendiadyoinler" adlı makalesinde Eski Uygur Türkçesinde tespit ettiği ikilemeleri ele almıştır. İkilme terimi için "hendiadyoin" sözcüğünü kullanan Çağatay, bu kavramı "Aynı manada yahut yakın manadaki iki kelimenin bir tek kelime gibi bir anlam ifade etmesine Hendiadyoin denir." şeklinde tanımlamıştır (1978: 29). Çağatay, makalesinde yer verdiği ikilemeleri gramer ve anlam açısından incelemiş, tespit ettiği Eski Uygurca ikilemeleri tanıkladığı metinleri de belirterek liste hâlinde vermiştir. Makalede yer alan ikilemeler *Uigurica, Manichaica, Türkische Turfantexte* gibi kaynaklardan derlenmiştir.

Erhan Aydın (1997), *Orhun Yazıtları*'nda yer alan ikilemeleri Talat Tekin'in *Orhun Yazıtları* ve Muharrem Ergin'in *Orhun Abideleri* adlı eserlerine dayanarak tespit etmiş ve bu ikilemeleri "Orhon Yazıtlarında Hendiadyoinler" adlı yazısında listelemiştir.

Zühal Kargı Ölmez, *Kutadgu Bilig*'de tespit etmiş olduğu ikilemeleri iki ayrı yazıda değerlendirmiştir (1997 ve 1998). Kargı Ölmez, *Kutadgu Bilig*'deki ikilemeleri anlamlarına göre tasnif etmiş, alfabetik olarak sıralanan örneklerin Orhun ve Uygur Türkçelerinde de yer alıp almadığının bilgisini vermiştir.

Mehmet Ölmez (1998), "Eski Uygurca *odug sak* İkilmesi Üzerine" adlı makalesinde Uygurca metinlerde bulunan ancak daha önceki ikileme çalışmalarında yer verilmeyen *odug sak* ikilemesi üzerinde durmuştur. Çalışmada ikilemenin geçtiği yerler verilmiş olup ayrıca köken açıklaması da yapılmaya çalışılmıştır.

Uygurca ikilemeler hakkında hazırlanan bir başka çalışma 2000 yılında hazırlanan ve Uta Schilling'e ait olan yüksek lisans tezidir. Mehmet Ölmez'in aktardığına göre (2017: 244) bu çalışmada tespit edilen örnekler, isimler ve fillerle oluşturulan ikilemeler olarak iki grupta incelenmiştir.

Şinasi Tekin, "Ev Bark Nedir?" adlı yazısında *ev bark* ikilemesinin tarihî metinlerde ne şekilde yer aldığına dayanarak bu ikilemenin nasıl oluştuğunu açıklamaya ve ikilemedeki *bark* sözcüğünün köken bilgisini vermeye çalışmıştır (2001: 91-102).

Tekin, "İl Kelimesi ve İştikaklarının Hikâyesi" adlı yazısında ise Uygurca ikilemelerin oluşumuna ilişkin varsayımlarda bulunmaktadır. Tekin, Eski Uygur Türkçesinde yer alan ikilemelerdeki sözcüklerin birbirlerini izah etme amacıyla

bir araya geldiklerini ileri sürer. Bu izah etme görevini genelde ikinci sözcük yerine getirmektedir. Bu durumun çeşitli sebepleri vardır: İlk olarak birinci sözcük yabancı bir dilden alınmış ve henüz dile yerleşmemiş olabilir. İkinci olarak ilk sözcük Türkçe olabilir fakat sözcüğün anlamı bulanıklaşmış ya da unutulmaya başlamıştır. Son olarak da ilk sözcük yeni türetilmiş olabilir ve henüz kullanımı yaygınlaşmamıştır. Bu gibi nedenlerden dolayı Uygurca ikilemelerdeki ikinci sözcük, anlamı açıklama görevini üstlenmiştir (2001: 106).

Uygurlar, Manihaizm ve Budizm gibi dinleri kabul ettikleri ilk zamanlarda Budist ve Manihaist rahipler, bu dinlerin öğretilerini halka anlatmaya çalışmışlardır. Rahipler bu dinlere ait kavramları açıklamaya çalışırken ilk olarak yabancı olan sözcüğü, ardından da dilin kendi malzemesine ait olan sözcüğü kullanmış olmalıydılar. Şinasi Tekin, bu şekilde oluşturulmuş olabileceğini ileri sürdüğü Uygurca ikilemeleri şu şekilde formülize etmiştir: “*xyz* yani *abc* demektir.” Zamanla formülde sürekli tekrar edilen “... yani ... demektir.” ifadesi gereksiz sayılmış ve *xyz*’nin hemen ardından *abc* söylenmiş olmalıdır. Sonuç olarak da *xyz+abc* gibi bir yapı ortaya çıkmıştır. “*xyz* yani *abc* demektir.” biçimindeki bu formülün izlerini Anadolu Türkçesi ile 14. yüzyılda meydana getirildiği tahmin edilen *Risâletü'l-İslâm* adlı ilmihâl kitabında görmek mümkündür: *pençik ya'ni bişdebir, mevlâ ya'ni azâd kılan, çalap ya'ni azâd kılan, kâfir ili dârü'l-harb* (2001: 107-108).

Serkan Şen’in 2002 yılında hazırlamış olduğu *Eski Uygur Türkçesinde İkilemeler* adlı yüksek lisans tezi, Uygurca ikilemeler hakkında o güne kadar yapılmış en kapsamlı çalışmadır. 3217 madde başından oluşan tezde tespit edilen ikilemeler; anlam, köken ve kuruluşlarına göre incelenmiştir. Şen’in çalışması bu yönüyle dönemin ikilemeler sözlüğü olarak nitelendirilebilir (2002: III). Diğer çalışmalardan farklı olarak bu çalışmada bağlayıcı sözcükler kullanarak oluşturulmuş ikilemelere de yer verilmiştir. Bu tür yapılar genellikle Türkçe ve yabancı sözcüklerin birleşmesiyle meydana gelmiştir. Çalışmada söz konusu bağlayıcı unsurların *atlıg* ve *tigme* olduğu belirtilmektedir. Bu tür yapılarda yabancı sözcükten sonra söz konusu bağlayıcı unsurlar gelir ve ardından da o yabancı sözcüğün Türkçe karşılığı verilir. *kısarı atlıg arslan* (Sanskritçe + Türkçe) ikilemesi bu şekilde meydana getirilmiş ikilemelere örnek olarak verilebilir (2002: 3).

Gülsel Sev, 2004 yılında yayımladığı yazısında *Dîvânu Lugâti't-Türk*'te tespit ettiği ikilemeleri bir araya getirmiştir. Tespit edilen ikilemeler sözcük türü, anlam, yapı ve kuruluş bakımından incelenmiştir.

Eski Uygur Türkçesindeki ikilemeler hakkında hazırlanan bir başka yüksek lisans tezi ise Meltem Can'a ait olan *Eski Uygur Türkçesinde İkilemeler* adlı çalışmadır (2010). Bu çalışmada toplamda 1452 ikileme; yapı, tür, söz dizimi, anlam ve köken bakımlarından incelenmiştir.

Kutadgu Bilig'deki ikilemeler üzerine çalışan bir başka araştırmacı da İbrahim Taş'tır. Taş (2012), “*Kutadgu Bilig*'de İkilemeler” adlı makalesinde Zühal Kargı

Ölmez'in tespit etmiş olduğu ikilemelere ek olarak kendisinin de tespit ettiği örnekleri listelemiştir.

Emrah Bozok tarafından 2012 yılında hazırlanan *Eski Uygur Türkçesinde İştikaklı İkillemeler* adlı yüksek lisans tezinde ikileme ve iştikaklı ikileme kavramları irdelendikten sonra Eski Uygur Türkçesinde iştikaklı ikileme örneklerine yer verilmiştir.

Dîvânu Lugâti't-Türk'teki ikilemeler Bilal Aktan tarafından da incelenmiştir (2014). Aktan, eserde toplam 157 ikileme tespit etmiş ve bu örnekleri anlam yönünden incelemiştir.

Ferruh Ağca, 2015 yılında yayımladığı “Eski Uygurca İştikaklı İkillemeler Üzerine” adlı çalışmasında Uygur Türkçesinden seçmiş olduğu iştikaklı ikileme örnekleri üzerinde durmuştur. Ağca, iştikaklı ikilemeleri; aynı kökten türemiş olan, aynı kavram ya da nesneyi karşılayan aynı tür sözcüklerin meydana getirdiği söz dizgesel yapılar olarak tanımlamaktadır (2015: 28-29). Ağca, çalışmasında bu tanıma uyan Eski Uygurca iştikaklı ikilemeleri ele alarak yapılarına göre tasnif etmiştir.

Mehmet Ölmez, Eski Uygur Türkçesinde bulunan ikilemeleri iki ayrı uzun makalede bir araya getirmiştir (2017 ve 2022). Ölmez'in 2017'de yayımlanan makalesinde yaklaşık olarak 1600 ikileme, 2022'de yayımlanan makalesinde ise yaklaşık 1000 ikileme mevcuttur. Ölmez, meydana getirdiği bu iki makalenin birer derleme çalışması olmayıp kendi çalışmaları için hazırladığı seçmeleri içerdiğini belirtmektedir (2017: 246).

Ayşe Kılıç, 2019'da Ordu Üniversitesi II. Genç Türkologlar Çalıştayı'nda sunmuş olduğu “Türkçe İlk Kur'an Tercümesinde İkillemeler” adlı bildirisinde TİEM 73 ve Rylands nüshalarında yer alan ikilemeleri ele almıştır. Çalışmada TİEM 73'te 93, Rylands nüshasında ise 44 ikileme tespit edilmiştir. Tespit edilen örnekler alfabetik sıra ile verilmiştir.

Erhan Aydın ve Ahmet Karaman'a (2019) ait olan “Eski Türk Yazıt ve El Yazmalarında İkillemeler” adlı makalede eski Türk yazısıyla yazılmış tüm yazıtlarda ve el yazmalarında yer alan ikilemeler incelenmiştir. Tespit edilen örnekler anlamlarına göre tasnif edilmiştir.

Bugüne kadar Eski Türkçe metinlerdeki ikilemelerin tamamını kapsayan bir çalışma bulunmamaktadır. *Eski Türkçede İkillemeler* adlı çalışma, bu eksikliği gidermek amacıyla Ahmet Karaman (2022) tarafından hazırlanmıştır. Eserde Eski Türkçe Dönemi'ne ait tüm metinler incelenmiş ve toplamda 4748 ikileme tespit edilmiştir. Tespit edilen ikilemeler anlamlarına göre sınıflandırılmıştır.

1. Karahanlı Türkçesi Satır-Arası Kur'an Tercümesi (TİEM 73)

Elde bulunan ilk Türkçe Kur'an tercümesinin TİEM 73 olduğu düşünülmektedir. Bugün, Türk ve İslam Eserleri Müzesinde 73 numara ile kayıtlı tutulmakta olan eserin elimizde tek nüshası bulunmaktadır. Bu nüshanın sonunda bulunan ketebe

kaydında nüshanın Muhammed b. El-Hācc Devletşah eş-Şirazî tarafından H 734/M 1333/1334 yılında tamamlandığı bilgisi verilmektedir. Bu tarih İlhanlı Devleti hükümdarı Abū Sa'îd (1317-1336) dönemine denk gelmektedir (Kök 2017: 194-195).

Kur'an'ın Türkçeye ilk olarak kim veya kimler tarafından ve ne zaman çevrildiği hakkında araştırmacıların farklı görüşleri bulunmaktadır. Zeki V. Togan, Kur'an'ı-Kerim'in Türkçeye çevirisinin Farsçaya çevrildiği sırada ve aynı heyette bulunan Türk âlimler tarafından yapılmış olabileceğini belirtmektedir (1960). Abdülkadir İnan'a göre ise en eski Türkçe Kur'an tercümesi 11. yüzyılın ilk yarısında meydana getirilmiştir (1961).

Satır-arası tercüme yöntemiyle meydana getirilmiş olan bu metin bütünlüklü bir eserdir. Sadece Bakara Suresi'nin (TİEM 73 19v/3) 166. ve 167. ayetleri ile Al-i İmran Suresi'nin (TİEM 73 50r/5-6) 124. ve 125. kısımlarının Türkçesi eksiktir (Kök 2004: XXXIX).

TİEM 73'te çok az miktarda Arapça ve Farsça sözcük bulunmaktadır. Ayrıca satır-arası çeviri yöntemiyle meydana getirilen bir eser olduğu için tercüme edilen her sözcüğün tam olarak Türkçe karşılığı verilmeye çalışılmıştır.

2. TİEM 73'te Yer Alan İkilemeler

Bu çalışmada Ahmet Karaman (2022) ve Ayşe Kılıç'ın (2019) TİEM 73'te tespit ettiği ikilemelere ek olarak 70 ikilemeye yer verilmiştir. Karaman, eserde 359 ikileme, Kılıç ise 93 ikileme tespit etmiştir. Çalışmada bütünlük sağlaması açısından her iki araştırmacının da tespit ettiği ikilemelere yer verilmiştir ancak Karaman'ın tespit ettiği ikileme örneklerinin yer aldığı cümleler, ayet ve sure numaraları makalenin hacmini gereksiz yere arttırmamak adına belirtilmemiştir.

Kılıç çalışmasında, Karaman'dan farklı olarak 17 ikileme tespit etmiştir. Bu makalede Kılıç'ın farklı olarak tespit ettiği bu 17 ikileme tasnif edilmeden sadece alfabetik olarak aşağıdaki gibi sıralanmıştır:

arığ süciğ: “temiz saf” (63v/9)

arıgsız arığ: “pis temiz” (92v/4)

āşkārā açuğ: “açık, aşikâr” (7r/4)

birik birik: “saf saf” (442/4)

çığay yoğsuz: “fakir, yoksul” (145r/2)

elig ärklig: “hükümdar” (31r/3)

ärän bilgä: “din adamı ve bilgin” (88r/6)

äwrä täwrä: “ters yanlış” (68r/2, 101r/5, 105v/1, 144r/1, 209r/2)

güzäf yalğan: “yalan” (359v/2)

hoş tatlığ: “güzel tatlı” (317v/7)

kişi cänvar: “insan hayvan” (155v/4)

köriş- kawuş-: “karşılaşmak” (135r/4)

ohşa- ohşaşma-: “benzemek benzememek” (105r/1)

ögäy yedigmä: “üvey, besleme” (61r/3)

tatlıg süciğ: “tatlı” (265v/6)

yaban tãñiz²: “çöl deniz” (155r/6)

yalıñ kuruğ: “çıplak” (34r/7)

2. 1. Anlam Açısından İkilemeler

2. 1. 1. Eş Anlamlı Sözcüklerden Oluşan İkilemeler

Eş anlamlılık kavramı üzerinde dil bilimcilerin farklı görüşleri bulunmaktadır. Başlarda eş anlamlı sözcüklerin birbiri yerine kullanılabilceği düşünülürken zamanla bazı dil bilimciler tarafından aslında hiçbir dilde eş anlamlı sözcük bulunmadığı iddiaları tartışılmaya başlanmıştır. Prof. Dr. Doğan Aksan da bu görüşe katılmaktadır. Aksan, bir dilde bulunan eş anlamlı sözcüklerin tarihsel açıdan en başta farklı anlamlara sahip olduklarını ancak zaman içerisinde anlamca birbirlerine yaklaştıklarını ifade eder. Eş anlamlı sözcüklerin anlamca birbirlerine yaklaşması çok uzun bir sürede gerçekleşmektedir. Bu nedenle eş anlamlı sözcüklerin bir dilin en eski metinlerinde görülmesi, o dilin eskiliğini belirlemekte bir ölçüt olabilir (2019: 72). TİEM 73'te ikilemelerin fazlalığının yanı sıra eş anlamlı sözcüklerden oluşan ikilemelerin sayısının çokluğu, eserin meydana getirildiği dönemde Türkçenin yüksek bir anlatım gücüne sahip olduğunu göstermektedir.

Karaman'ın çalışmasında tespit ettiği eş anlamlı sözcüklerden oluşan ikilemeler aşağıdaki gibidir:

adın adın ‘başka başka’, *adır- seç-* ‘ayırarak, seçmek’, *adırgan seçgen* ‘ayırarak, seçen’, *adıрма- seçme-* ‘ayırarak, seçmemek’, *adırmak kesmek yarmak* ‘ayırarak, kesme’, *adırmak seçmek* ‘ayırarak, seçme’, *adırlı seçigli* ‘seçilmiş’, *ag-yükse-* ‘yükselmek’, *agrıg ig* ‘hastalık’, *āheste āheste* ‘ağır ağır / yavaş yavaş’, *amrıl- tın-* ‘sakinlemek, yatışmak’, *arzu hava* ‘arzu, heves’, *asıl tüp* ‘esas, dip / kök, temel’, *aşnuklı ozakı* ‘önceki, geçmişteki’, *az az* ‘az az’, *azın azın* ‘derece derece’, *belgü nişan* ‘alamet, nişan’, *bitig kitab* ‘kitap’, *bod sın* ‘vücut, beden / boy pos’, *bolma- yarama-* ‘uygun olmamak’, *boş azad* ‘hür, serbest’, *boynaguluk tanmaklık* ‘isyankârlık’, *bulgayuk katık karık* ‘karışık’, *burun burun birle* ‘burun burun ile’, *buşug öfke* ‘sinir, öfke’, *cüft cüft* ‘çift çift’, *çın bütün* ‘dürüst, doğru’, *çın köni* ‘doğru, gerçek’, *çın rāst* ‘gerçek, doğru’, *dādlik könilik* ‘adaletli, doğru’, *dostluk kadaşlık* ‘dostluk, arkadaşlık / kardeşlik’, *dürüst rāst* ‘doğru, gerçek’, *elgi tar çığay* ‘yoksul, fakir’, *emitmek emitmek* ‘meyletme’, *erk türk* ‘güç, kuvvet’, *erklig türklüg* ‘güçlü, kuvvetli’, *et'öz et'öz birle* ‘beden bedenle’, *ew bark* ‘ev, bark’, *ewir- yan-* ‘dönmek’, *ewrilmek tewrilmek* ‘evrilme, çevrilme’, *ewir-tewür-* ‘evirmek, çevirmek’, *ewür- yan-* ‘dönmek’, *édiz yüksek* ‘yüce, yüksek’, *él uluş* ‘memleket, ülke’, *élük füsüs* ‘alaysama, küçümseme’, *élük oyun* ‘alaysama, küçümseme’, *érig katig* ‘çetin, sert’, *ésiz artak* ‘kötü, fena’, *éş dost* ‘eş, dost’, *éş koldaş* ‘eş, dost / akraba’, *éş nöker* ‘eş dost / akraba’, *étig gevher yénçü* ‘mücevher’, *gürüh gürüh* ‘bölük bölük / grup grup’, *gürüh ögür* ‘grup grup’, *hikmet bilig* ‘hikmet, bilgi’, *ılañku esim* ‘halsiz, bitkin’, *iç dost* ‘sırdaş’, *irig katig* ‘sert, çetin’, *kamug barça* ‘bütün, hepsi’, *kat kat* ‘kat kat’, *kat kat kat* ‘kat be kat’,

² Bu yapı ikileme olarak değerlendirilemez.

katıg karık ‘karışmış, karışık’, *katıglık küç* ‘güç, kuvvet’, *katıl- karıl-* ‘katılmak, karışmak’, *katma- karma-* ‘katmamak, karıştırmamak’, *keçürgen yarlıkagan* ‘affeden, bağışlayan’, *keçürgen yazok örtgen* ‘affeden, günahları örten’, *kerekme-yarama-* ‘gerekmez, uygun olmaz’, *kes- biç-* ‘kesmek’, *kes kes* ‘parça parça’, *kes-seç-* ‘ayırarak, seçmek’, *kesek kesek* ‘parça parça’, *kesgen biçgen* ‘kesen, biçen’, *kesgü biçgu* ‘ayrılmış, belirlenmiş’, *kesmek biçmek* ‘kesme, biçme’, *kěj alkıg* ‘geniş, enli’, *kértü köni* ‘gerçek, doğru’, *kıl- ét-* ‘yapmak, etmek’, *kıl- yarat-* ‘yaratmak’, *kın kızgut* ‘ceza’, *koldaş eş* ‘eş, dost / akraba’, *kor yas* ‘zarar ziyan’, *kor yaslıgıg* ‘zarar ziyan’, *kor ziyan* ‘zarar ziyan’, *kork- ayman-* ‘korkmak’, *kork-uman-* ‘korkmak’, *koş koş* ‘çift çift’, *koy sağık* ‘koyun, sağılacak hayvan’, *köni bütün* ‘doğru, dürüst’, *köni tüz* ‘doğru, düzgün’, *könilik bütünlik* ‘doğru, dürüst’, *körme- bakma-* ‘görmemek, bakmamak’, *kötrül- arıtul-* ‘giderilmek, temizlenmek’, *köz köz birle* ‘göz göz ile’, *kulak kulak birle* ‘kulak kulak ile’, *kutlug kıwlıg* ‘talihli, şanslı’, *küçlüg küsüş* ‘güçlü, aziz / mağlûp edilemeyen’, *küçlüg ugan* ‘her şeye gücü yeten, kâdir’, *kücsüz za’îf* ‘gücsüz, kuvvetsiz’, *külçire- kül-* ‘gülümsemek, gülmek’, *küsüş ugan* ‘güçlü, kâdir’, *mal tawar* ‘mal mülk’, *nişan belgü* ‘nişan, alamet’, *oron töşek* ‘yatak döşek / yatacak yer’, *öfke buşug* ‘öfke’, *ögrünüşmek kıwanmak* ‘(karşılıklı) övünme’, *ögür ögür* ‘bölüm bölüm / boy boy’, *ögüt pend* ‘ögüt, nasihat’, *öhdün aşnu* ‘önce’, *öñin öñin* ‘ayrı ayrı’, *ört- yarlıka-* ‘affetmek, bağışlamak’, *örtme- yarlıkama-* ‘esirgememek, affetmemek’, *örtüglü yaşru* ‘gizli’, *öt erig pend* ‘nasihat, ögüt’, *ötel- tüken-* ‘bitmek, tükenmek’, *öten- keçrül-* ‘karşılığını vermek, ödenmek’, *öz öz* ‘kendi’, *päre päre* ‘parça parça’, *râz çuwlaşmış* ‘sır’, *sarıg sarıg* ‘sarı sarı’, *saw pend* ‘söz, nasihat’, *ser- seriş-* ‘sabtirmek, sabırda yarışmak’, *sıma- sarsıtma-* ‘kırıp geçirmemek’, *sıtgan katıg* ‘şiddetli’, *soyurkagan yarlıkagan* ‘merhamet eden, bağışlayan’, *tan- oz-* ‘kaçmak’, *tanuk hazır* ‘şahit’, *tarıg ekin* ‘ekin’, *tarıt- kemiş-* ‘yerleştirmek’, *teğşürme- adınatma-* ‘değiştirmemek’, *teñ tuş* ‘denk, akran’, *ter muyan* ‘ücret, karşılık / sevap’, *ter sevab* ‘ücret, karşılık / sevap’, *terk tawrak* ‘hızlı, çabuk / çarçabuk’, *terslik duşvârlık* ‘güçlük, zorluk’, *tevbe bezerlegen yarlıkagan* ‘affeden, bağışlayan’, *tevbe bezerlegli yarlıkaglı* ‘affedici, bağışlayıcı’, *tez- kaç-* ‘kaçmak’, *tlamçıg korkınçıg* ‘dehşetli’, *tiş tiş birle* ‘diş diş ile’, *tişi tişike* ‘dişi dişkiye’, *titig balçık* ‘çamur, balçık’, *törötgen yaratgan* ‘yatan’, *tüke- alkın-* ‘bitmek, tükenmek’, *tüner- karangu bol-* ‘havanın kararması’, *türlüg türlüg* ‘türlü türlü / çeşit çeşit’, *tütün- köy-* ‘alevlenmek, yanmak’, *udu udu* ‘arka arkaya’, *uguş güruh* ‘boy, kabile / topluluk’, *ulaşıklık yawukluk* ‘yakınlık’, *ulug yüksek* ‘büyük, yüce’, *ulug yükseklik* ‘büyüklük, yücelik’, *umunçsuz nevmîd* ‘ümitsiz’, *uşak uşak* ‘ufak ufak / küçük küçük’, *uwuş tüwüş* ‘kırıntı, ufantı’, *üf tüf kılıgı* ‘büyücü’, *ülüş ülüş* ‘bölüm bölüm / pay pay’, *üz- kes-* ‘kesmek’, *üze üze* ‘üst üste’, *üzmek kesmek biçmek* ‘kesme, biçme’, *üzügli kesigli* ‘ayırarak’, *üzüklük kesüklük* ‘kesinti, fetret’, *üzüksüz kesüksüz* ‘kesiksiz’, *üzül- kesil-* ‘parçalanmak, kesilmek’, *yak yawuk* ‘akraba’, *yalñuz yalñuz* ‘yalnız yalnız / teker teker’, *yanut cevab* ‘yanıt, cevap’, *yañı yañı* ‘yeni yeni / taze taze’, *yaragsız haksız* ‘batıl, haksız’, *yarama- kerekme-* ‘uygun olmamak, gerekmemek’, *yarlıkama- örtme-* ‘affetmemek, bağışlamamak’, *yaruk çeräg* ‘ışık, kandil’, *yaruklug belgülig* ‘açık seçik’, *yas kor* ‘zarar, ziyan’, *yatım töşek* ‘yatacak yer’, *yawuz eşiz* ‘kötü, fena’, *yazok munluk* ‘günah, suç’, *yazok örtgen*

keçürgen ‘günahları örten, bağışlayan’, *yazok örtgen yarlıkagan* ‘günahları örten, bağışlayan’, *yazok örtmek yarlıkamak* ‘günah örtme, bağışlama’, *yenigli utuglı* ‘yenen, kazanan’, *yém yemiş* ‘yiyecek’, *yıgıl- yugal-* ‘sakınmak, çekinmek / geri durmak’, *yırak irak* ‘uzak’, *yok yodun* ‘yok / yok olma’, *yok yodunluk* ‘yokluk, yok etme’, *yol iz* ‘yol, iz’, *yol yorık* ‘yol, gidiş / huy’, *yolçı kılavuz* ‘rehber, kılavuz’, *yul bulak* ‘pınar, su kaynağı’, *yüksek ulug* ‘yüce, büyük’, *ziyan kor yas* ‘zarar, ziyan’.

Karaman ve Kılıç’ın çalışmasına ek olarak 25 eş anlamlı sözcükten oluşan ikileme tespit edilmiştir. Tespit edilen örnekler aşağıdaki gibidir:

alkın- tüken-: “tükenmek, bitmek, mahvolmak”

aygıl eger bolsa teniz kara idim yarlıglarına alkınğay tükengey erdi teniz tükenmişde öndün idim yarlıgları eger keltürse miz anar menzer artuqluk meded. (222v/6=018/109)

asığ tusuğ³: “fayda, yarar”

anlarğa anıy içinde asığ tusuğlar içgüler. (324v/2=036/073)

fidā yuluğ: “fıdye”

bu kün alınmaz silerdin fidā yuluğ ap anlardın kim tandılar. (398v/1=057/015)

kamuğ tükel: “bütün, hep, hepsi”

kerekmez yaramaz mü minlerğa çıksalar kamuğ tükel. (152r/3=009/122)

katıg öcemek katıg kın: “şiddetli azap”

kın munu teggey anlarğa kim yazuk kıldılar horluk Tanrı üskinde katıg öcemek katıg kın anıy birle kim mekr eter erdiler. (107v/1=006/124)

keğ üküş: “çok”

anlardın kim cuhüd boldılar keđ üküş eşitigiler yalğan üçün keđ kulağ tutuğlar adın kavmğa kim kelmediler saña. (85r/4=005/41)

keđ üküş kulağ tutuğlu yalğanğa üküş yégliler harāmnı. (85r/9=005/42)

kesme bürçek: “kâkül”

hakğa kerekmez mundağ eger yıgılmasa tutğay ok miz kesme bürçekni. (445r/9=096/015)

kesme bürçek yalğançı yazukluğ. (445r/9=096/016)

koş cüft: “çift”

tégme türlüg yemişlerdin kıldı anıy içinde êkki koş cüft örter tünni kündüzke. (183r/8=013/003)

küç tölek: “güç, kuvvet”

yād kılğıl kullarımıznu ibrahımnı ishāknı ya künbı küç tölek idileri körüş idileri. (332r/5=038/045)

küwezlik kıl- uluğsığlık kıl-: “kibirleşmek, böbürlenmek”

yana anlar kértgündiler kıldılar edgüliklerini tükel bergey olarğa terlerini artuqluk bergey olarğa artuqlukındın yme anlar küwezlik kıldılar uluğsığlık kıldılar kınağay anlarını ağırtğan kın birle. (78v/5=004/173)

nişān açuğman: “belgi, işaret, alâmet”

anıy içinde nişānlar açuğmanlar ibrahım ornı. (47v/1=003/97)

püdeh çürimiş: “çürüme”

³ Tarihi metinlerde TİEM 73 haricinde *tusuğ* biçimi yalın olarak geçmemektedir. Sözcüğün asıl biçimi *tusu*’dur (bk. Clauson 1972: 554). KB’de yer alan *tusuğluğ* biçimi muhtemelen *asığlığ* biçiminden analogik şekilde oluşmuştur (bk. Clauson 1972: 245).

kaçan bolsa miz süñükler pūdeh çürimiş. (434v/5=079/011)

rāz örtüglüg: “çok gizli, en gizli”

eger açukluğ kılsa sen söz birle ol bilür rāznı örtüglügni. (228v/1=020/007)

sezārağ yawuqraq: “daha lāyık, daha uygun”

sezārağ yawuqraq kim yarumağ anlarınıñ közleri qağğurmasunlar hoşnūd bolsunlar anı kim bērdiñ anlarğa kamuğları. (309v/2=033/051)

şükr ü sipās: “hamd, şükür”

şükr ü sipās ögdi Tañrıka ajunluğlarını egtülegen idi. (1v/1=001/002)

eger bolsa siler igligler azu yol yörimek üze azu kelse biregü silerdin uyat yerdin azu katılsa siler kuñcuylarğa bulmasa siler suwnı utru uğraylar arığ topraqka türtünler yüzleriniñke eligleriniñke andın tilemes Tañrı kılsa siler üze terslik yok kim tiler sizlerdi arıtsa tükel kılsa ni ‘metini siler üze bolğay kim siler şükr ü sipās ötegey siler. (81r/2=005/006)

kesildi ol bođunlarınıñ soñı küç kıldılar. şükr ü sipās Tañrıka ajunluğlar idisi. (99r/6=006/045)

ayğaylar ögdi şükr ü sipās Tañrıka ol kim köndürdi bizni muñar ermedimiz yolğa oñulğu eger köndürmele bizni Tañrı. (116v/3=007/043)

mundağoğ tezğindürür miz belgülerini ol boğunğa kim şükr ü sipās öterler. (118r/8=007/058)

örtüglüg bolmas Tañrı üze nersedin yer içinde ap yme kök içinde şükr ü sipās Tañrıka. (191v/1=014/038)

tāze yaş: “taze”

ol ol idi turur kim fermān tutuğlı kıldı teñizni yēse siler andın tāze yaş etni çıkarsa siler andın étig ya ‘nī yinçü küdezseler anı. (196v/7=016/014)

tınlıg tepreniglig: “canlı”

bütünlükün tınlıg teprenigligleriniñ şerreki Tañrı üskinde üzler ol ağınlr ol anlar kim ögüt uqmaslar. (133r/7, 133r/8=008/022)

tülek koluğ: “dilek”

yme māni’ kılurlar tülek koluğ idilerni. (449v/9=107/007)

tolu yüklüg: “dopdolu, yüklü”

ançada kaçtı kēmi tapa tolu yüklüg. (328r/5=037/140)

yme nişān turur anlarğa biz kötürdimiz oğlanlarını kēmi içinde tolu yüklüg. (322r/1=036/041)

tükel eksüksüz: “bütün, eksiksiz, tam”

bolğay anuttı anlarğa ağırlıg yal tükel eksüksüz yanut. (308v/5=033/044)

uçuzluğ horluğ: “alçaklık, rüsvalık”

añar yakınraq tiriglik içinde ya ‘nī uçuzluğ horluğ. (242r/4=022/009)

ülgülegü terāzū: “ölçü, tartı”

tükel kılınlar ülgülegüni terāzūni könilik birle. (111r/2=006/152)

üz öfke: “kızgınlık, zorbalık”

kaçan tutsa siler tutar siler üz öfke birle öldürügli teg. (271v/4=026/130)

yañluğ yazuğ: “günah”

kim kazğansa yañluğni azu yazuğni yana atar anı yazuqsuzğa ketürdi ök kuruğ yala belgüliğ yazuğ. (72r/1=004/112)

yēñgililer utuğlılar: “galip gelenler, yenenler”

keldi cādūlar fir‘avnğa aydılar bar mu biziñke ter eger bolsa miz biz yēñgililer utuğlılar aydı hee siler yakın tutmuşlardın siler. (122v/4=007/113)

2. 1. 2. Yakın Anlamli Sözcüklerden Oluşan İkillemeler

Bu tür ikilemelerde ikilemeyi oluşturan sözcükler birbirleriyle yakın anlama sahiptirler. Bu ikilemelerdeki unsurlar birbirlerini tamamlayarak anlatılmak isteneni daha iyi aktarmaktadırlar.

Karaman'ın çalışmasında tespit ettiği yakın anlamlı sözcüklerden oluşan ikilemeler aşağıdaki gibidir:

ādemī perī 'insan, cin', *adır- yıra-* 'ayırarak, uzaklaştırmak / saptırmak', *altun kümüş* 'altın, gümüş', *ana ata* 'anne, baba', *aş şarāb* 'yiyecek, içecek', *ata ogul* 'ata, evlat', *atasız anasız* 'babasız, annesiz / yetim', *atlıg yadağ* 'atlı, yaya', *az eksük* 'az, eksik', *belgür- körün-* 'ortaya çıkmak, görünmek', *bil- biltür-* 'bilmek, bildirmek / anlamak, anlatmak', *bilgen körgen* 'bilen, gören', *bilgen ukgan* 'bilen, anlayan', *bilgili körügli* 'bilgili görüşlü / bilen, gören', *biti- okı-* 'yazmak, okumak', *bor oyun* 'içki, kumar / şarap, oyun', *çom- bat-* 'batmak, suda dibe dalmak', *çuwşa- bulga-* 'karıştırmak, bulandırmak', *dost yārī bérigli* 'dost, yardımcı', *dost yārīçi* 'dost, yardımcı', *dünya ahiret* 'dünya, ahiret', *dünya kédinki ajun* 'dünya, ahiret', *elig adak* 'el, ayak', *erli cüftli* 'karı kocalı', *ew yurt* 'ev, yurt', *ewril- tewril-* 'evrilmek, çevrilmek', *ésiz yawuz* 'kötü, zalim', *ésizlik üstünlüksiz* 'kötü durumda, güçten düşmüş hâlde', *ésizlik yawuzluk* 'kötülük, zalimlik', *éş dost yārī bérigli* 'dost, yardımcı', *éş dost yārīçi* 'dost, yardımcı', *éşid- kör-* 'işitmek, görmek', *éşidgen bilgen* 'işiten, bilen', *éşidgen körgen* 'işiten, gören', *ét- beze-* 'süslemek, donatmak', *étig bezek* 'süs, donanım', *étil- bezel-* 'süslenmek, donatılmak', *horlan- sürsük-* 'horlanmak, kovulmak', *horluk çıgaylık* 'horluk, fakirlik', *horluk rüsvālık* 'horluk, rezillik', *ingen tewe* 'dişi, erkek deve', *kadgu sakınç* 'kaygı, zihin yorgunluğu / endişe', *kafirlik fāsıklık* 'kâfirlik, sapkınlık', *kan yiriñ* 'kan, irin', *karagu sukak* 'kör, sağır', *korkma- kadgurma-* 'korkmamak, kaygılanmamak', *kögüz köñül* 'göğüs, gönül', *köñül kögüz* 'gönül, akıl / duygu, düşünce', *körgen bilgen* 'gören, bilen', *körgen éşidgen* 'gören, duyan', *körgen ukgan* 'gören, bilen', *körüş- kawuş-* 'görüşmek, kavuşmak', *kul küñ* 'köle, cariyeye', *kulgak köz* 'kulak, göz', *küç basınç* 'güç, dert / sıkıntı', *küç basut* 'güç, yardım', *kün ay* 'güneş, ay / gün, ay', *küp küzeh* 'küp, kap / kadeh', *ogul kız* 'oğul, kız / evlat', *oñay āsān* 'tatlı, yumuşak', *otsuz kurug* 'otsuz, kuru', *öfke kın* 'öfke, azap', *öfkeliğ buşuglug kadgulgug* 'sinirli, üzüntülü, kaygılı', *ölçek terāzū* 'ölçü, terazi', *ölçele- tart-* 'ölçmek, tartmak', *öldür- öldürül-* 'öldürmek, öldürülmek', *öldürme- asma-* 'öldürmemek, asmamak', *perī ādemī* 'cin, insan', *perī kişi* 'cin, insan', *rūzi kedgü* 'yiyecek, içecek, giysi / nimet', *san sakış* 'sayı, ölçü', *saz étig* 'silah, teçhizat', *suwsalık emgek açlık* 'susuzluk, sıkıntı, açlık', *taşra yıkılmış sürsükmiş* 'kınanmış, kovulmuş', *tawar et'öz* 'mal, can', *til- yarkes-* 'parçalamak, kesmek', *tüş- én-* 'düşmek, inmek', *tüz köni* 'doğru, düzgün', *ukgan bilgen* 'anlayan, bilen', *ukturmak biltürmek* 'anlatma, bildirme', *üz agın* 'sağır, dilsiz', *yarat- ét-* 'donatmak, süslemek / örgülemek, düzenlemek', *yārī dost* 'yardımcı, dost', *yawuz azgun* 'fena, yoldan çıkmış', *yawuz yaragsız* 'fena, faydasız', *yazı derya* 'kara, deniz', *yazı teniz* 'kara, deniz', *yazı yaban* 'yazı, yaban', *yé- iç-* 'yemek, içmek', *yé- iç- oyna-* 'yemek, içmek, oynamak / hoşça vakit geçirmek', *yém içim* 'yiyecek, içecek', *yénçü güher* 'yakut, inci', *yiriñ kan* 'irin, kan', *yön yüz* 'yön, yüz'.

Karaman ve Kılıç'ın çalışmasına ek olarak 39 yakın anlamlı sözcükten oluşan ikileme tespit edilmiştir. Tespit edilen örnekler aşağıdaki gibidir:

ağırtmak belgürtmek: “tafsil etmek, genişçe açıklamak, ayrı ayrı izah etmek”

yana bėrdimiz mūsāka kitābnı tūkel anıı ũze kim kōrkłügrek ađırtmak belgürtmek tēgme nerseni kōni yol yarlıkamađ bolđay kim anlar idilerine tuşmakka kėrtgüngeyler. (111r/7=006/154)

ağırlığ edđü: “değerli, iyi”

eger tēgse ōk seniı ũskünde uluğlukka ēkkide biri yā ēkkilesi aymağıl ol ēkkike ōf tēyü tağı sen sarsıtmağıl ēkkini olar ayđıl olar ēkkike ağırlığ edđü söz. (207v//=017/023)

artuğluk edđülük ~ artuğluk edđülük: “hayır, iyilik, fazıl, kerem”

Tağrı tileyü kim indürse Tağrı artuğlukı edđülükündin kimniı ũze tilese kullarındın. (11r/4=002/090)

yana anlar kim kėrtgündiler Tağrıka yapşundılar ağar herāyna kigürgey anlarını yarlıkamağı içinde andın artuğluk edđülük kōndürgey olarnı anıı tapa kōni yolka. (78v/9=004/175)

ayığ ētiđi aldamağlık ētiđi: “yaldızlı söz”

tağı mundağoğ kıldımız tēgme yalavağka yağı kişiler yeklerindin periler yeklerindin imlep kōrkütür amarıları amarike ayığ ētiđi aldamağlık ētiđi. (106r/4=006/112)

bağırsaq yarlıkağan: “şefkatli ve merhametli”

ıdı atı birle bağırsaq yarlıkağan. (316v/2)

ol ıdı atı birle bağırsaq yarlıkağan. (324r/5)

bağırsaq yarlıkağlı: “şefkatli ve merhametli”

bağırsaq yarlıkağlı ıdı atı birle bağırsaq yarlıkağlı. (303r/5)

ol ıdı atı birle bağırsaq yarlıkağlı. (396r/2, 407v/8, 423v/1, 446v/3, 446v/8, 448v/7, 448r/6, 449v/1, 449v/5, 449r/1, 449r/4, 449r/8)

bağırsaklık yarlıkamağlık: “şefkatli ve merhametli”

yana uđu idtımız anlarını izleri ũze yalavağlarımıznı uđu iddımız 'ısanı meryem oğlı bėrdimiz ađar incilni kıldımız anlarını kōnjülleri içinde uđu bardılar ađar bağırsaklık yarlıkamağlık kōrkmađlık ōzlerindin çıkardılar anı bitimedimiz anı anlar ũze meger ummak Tağrı hoşnūdluđını küdezediler anı sezāsınca küdezmek bėrdimiz anlarını kim kėrtgündiler anlardın terlerini ũküşi anlardın yarlığdın çığığlılar. (399r/2=057/027)

baş kötrüp boyun kėriđliler: “baş kaldırmak, büyüklük taslamak”

ol ād boğunu tandılar idileri belgülerine yazdılar yalavağlarına uğu bardılar tēgme baş kötrüp boyun kėriđliler fermānıya. (168r/5=011/055)

belgölüğ bütünlüğ: “apaçık delil”

bolmadı anlar kim tandılar bitig idilerindin yme ortak katığlılar sağlınsalar ançaka tēgi kelse anlarka belgölüğ bütünlüğ. (446v/9=098/001)

belgürtmek ağırtmak seçmek: “tafsil etmek, genişçe açıklamak, ayrı ayrı izah etmek”

ermedi bir söz koşulsa yoğ kim çındığarmak ol kim anıı ōđdüninde erdi belgürtmek ağırtmak seçmek tēgme nerseni kōni yolka kōndürmak yarlıkamağ ol boğunka kim kėrtgünürler. (82v/9=012/111)

bilgen zāhid: “din adamı”

tuttılar bilgenlerini zāhidlerini idiler Tağrıda ağın mėsālnı meryem oğlı. (141v/9=009/031)

çoğluk küyer: “yakıcı”

öldürüldi kudı idileri ot çoğluk küyer. (440r/1=085/005)

êdgü körklüg: “güzel”

ol kişi kim va 'de kıldımız anar êdgü körklüg va 'de ol tuşuğlı turur anar ol kişi teg kim êriylendürdümüz yakınrak tiriglikniñ êriylemekini yana ol kıyâmet kün anuk keltürmişlerdin. (286r/5=028/061)

êw boğun: “aile”

ançada aydı müsâ ewi bođunuña men kördüm otı. (274v/9=027/007)

kaçan kim ötedi erse müsâ atalmış vaktı eledi ewi bođunuñı tağ sıñarındın ot aydı ewi bođunuña ya 'nı ewlügiñe turuñlar men kördüm otı bolğay kim keltürgey men silerke andın bir saw yâ bir kes otđın bolğay kim siler isingey siler. (282r/8, 282r/9=028/029)

feryâd tige: “feryat”

ançada muñka feryâd tige kıldıñızlar idinizlerde müstecâb kıldı du 'anı silerke men yârî bérdeçi men silerke miñ ferıştelerdin uğalınşu keligiler. (132r/9=008/009)

iglig kın: “şiddetli aç ıçektiren, çok elem veren”

haķıkat üze anlar kim bedel kıulurlar Tañrıñıñ 'ahdi birle taķı antları birle az 'ivañnı anlar yoķ ülüş anlarķa âhiret içinde taķı sözlemes anlarķa Tañrı taķı bakmaz anlarķa kıyâmet kün taķı arığ kılmaz anları taķı anlarķa iglig kın. (45v/4=003/077)

iş erkligleri dostlar: “inanmayanların dostları olan”

biz kıldımız yeklerini iş erkligleri dostlar anlarķa kim kértgünmesler. (114v/6=007/027)

ķaynar isig: “kaynar, sıcak”

ķaynar isig suw ķaynamaķı teg. (364r/4=044/046)

ķatıglık emgek: “acı, meşakkat”

yarattı mız kişini ķatıglık emgek üçün. (443v/3=090/004)

ķatıglık ziyânlık: “zorluk, meşakkat”

oķ gürühlarķa sêndin öñdün tuttımız anları ķatıglık birle ziyânlık birle bolğay kim anlar yalwargaylar. (99r/2=006/042)

ķeçür- amruş-: “hoş görmek, görmezlikten gelmek”

ķeçürsünler amruşsunlar. sewünmez mü siler kim yarlıķasa Tañrı silerni. (256v/9=024/022)

ķértgünmek boyun sümek: “Allah'a iman ve teslimiyet”

artırmadı anlarķa meger ķértgünmek boyun sümek. (306v/1=033/022)

ķes- çıķ-: “ayrılmak, terk etmek”

tutmañlar anlardın dostlar ewlerindin ķeslip çıķmağınça Tañrı yolu içinde. (68v/7=004/089)

ķesüksüz yıgırsız: “devamlı, sürekli”

ķesüksüz yme yıgırsız. (395r/8=056/033)

ķuyğan aķğan: “akan, yağan”

taķı indürdümüz bulutlardın suwnı ķuyğan aķğan. (433v/3=078/014)

ķüçlügrek berkrek: “daha güçlü, çok güçlü”

kim tansa ķértgünmese Tañrıda adınķı tapuñuķa taķı ķértgünse Tañrıķa tutuşdı öķ ķüçlügrek berkrek bir şağuķa üzülmek yoķ anar. (32v/7=002/256)

oķıma- du 'â kıлма-: “dua etmemek”

oķımaslar yâ du 'â kılmaslar andın adın meger tişilerke. oķımaslar du 'â kılmaslar meger yekke buğrağı. (72v/2=004/117)

ot ķını tamuğ ķını: “cehennem ateşi/azabı”

ol silerke tatınlar anı tanığlılarka ot kıını yā tamuğ kıını. (133r/6=008/014)

örtüglüg kaplıg: “kılıf, perde”

sımaqları için bütün baçıqlarını tanmaqları birle Tañrı belgüleriñe öldürmekleri yalavaqlarını haqsızın aymaqları köñüllerimiz örtüglüg kaplıg. (76v/5=004/155)

saray ew: “yurt, mekan, yaşanılan yer”

yıgmas silerni Tañrı anlardın tokışmadılar silerniñ birle dīn içinde çıkmadılar silerni saray ewiñizJerdin edgülik kılmayıñızlardın anlarka könilik dād kılsa siler anlarka bütünlükün Tañrı sewer könilik kıılığlılarını. (406v/8=060/008)

tanmağ tarmağ: “parçalamak, ayırmak, ayrılık çıkarmak”

anlar kim tuttılar bir mescid ziyānlık tanmağ tarmağ mü`minler ara küdezmeğ için ol kişi kim tokuşdı Tañrı birle yalavaçı birle munda öñdün. (150r/4=009/107)

taşlanmış sürülmüş: “kovulmuş, tart edilmiş”

kaçan okısa sen okıgını sığıñıl Tañrıka taşlanmış sürülmüş yekdin. (203v/3=016/098)

teñlel- kesil-: “belirlenmek, denkleştirilmek”

sürdi anı Tañrı. aydı algay ok men seniñ kullarıñdın ülüş teñlelmüş kesilmüş. (72v/4=004/118)

turmağ amrulmağ: “durmak”

yana bir arıgısız söz meşeli ya`nī kāfirlik aşlı arıgısız yıgaç teg ya`nī hanžala yıgaçı koñrulur yer üstünindin yoğ anar turmağ amrulmağ. (190r/9=014/026)

tūfān kōrkıncılığ suw: “tufān”

tuttı anlarını tūfān kōrkıncılığ suw anlar küç kıılığlılar. (289v/7=029/014)

ulmağ kişnemek: “inilti”

yana anlar kim kıutsuz boldılar ot içinde anlarka anıñ içinde it ulmağ kişnemek i eşek ağırmağı. (172r/1=011/106)

urul- bıçıl-: “hasad etmek, biçmek, kesmek, kökünü kazımak”

bir ançası adaqın turuğlı bir ançası urulmuş bıçılmüş. (171v/3=011/100)

yazuğ örtüglü yarlıkağlı: “bağışlayan, günahları affeden”

ukturgul kullarımka kim men men yazuğ örtüglü yarlıkağlı men. (194r/6=015/049)

ziyān emgek: “sıkıntı, belâ”

kaçan tēgse kişike ziyān emgek okır bizni yana kaçan bērse miz anar ērinç ni`met bizdin ayur bērildim men anı bilig üze. (338r/8=039/049)

2. 1. 3. Zıt Anlamlı Sözcüklerden Oluşan İkilemeler

Bu tür ikilemelerde yer alan sözcükler birbiri ile karşıt anlamlıdır.

Karaman'ın tespit ettiği zıt anlamlı sözcüklerden oluşan ikilemeler aşağıdaki gibidir:

aç- *ört-* ‘açmak, örtmek’, *açoklu örtüglüg* ‘açık, gizli’, *açoklug örtüglüg* ‘açık, gizli’, *akar- karar-* ‘ağarmak, kararmak’, *artok eksük* ‘fazla, eksik’, *asıg ziyān* ‘fayda, zarar’, *ast üst* ‘alt, üst’, *az ulug* ‘az, çok’, *az üküş* ‘az, çok’, *barıglı keligli* ‘gelimli, gidimli / gelen, giden’, *barmak kelmek* ‘gelme, gitme’, *edgülik ésizlik* ‘iyilik, kötülük’, *eren tişi* ‘erkek, dişi’, *érkek tişi* ‘erkek, dişi’, *érte kéçe* ‘sabah, akşam’, *ésizlig edgülig* ‘kötülük, iyilik’, *halal haram* ‘helâl, haram’, *haram halal* ‘haram, helâl’, *karānguluk yarukluk* ‘karanlık, aydınlık’, *karı yigit* ‘yaşlı, genç’, *kéçe érte* ‘akşam, sabah’, *kéçe küntüz* ‘gece, gündüz’, *kéçe tañ* ‘akşam, sabah’, *kéçe tañdaş* ‘akşam, sabah’, *kéñlik tarlık* ‘genişlik, darlık’, *kéñü- taru-* ‘genişlemek, daralmak’, *kış yay* ‘kış, yaz’, *kiçig ulug* ‘küçük, büyük’, *kizle-*

belgürt- ‘gizlemek, açığa vurmak’, *kök yer* ‘gök, yer’, *közsüz közlüg* ‘gözlü, gözsüz’, *kül- yıgla-* ‘gülmek, ağlamak’, *küldür- yıglat-* ‘güldürmek, ağlatmak’, *kün tugsuk kün batsık* ‘doğudan batıya’, *kün tuguşı kün batışı* ‘gün doğusu, batısı / doğu, batı’, *maşrik magrib* ‘doğu, batı’, *oş sol* ‘sağ, sol’, *ozakı kédinki* ‘önceki, sanraki’, *öl- tiril-* ‘ölmek, dirilmek’, *öldür- tirtür-* ‘öldürmek, diriltmek’, *öldür- tirtüz-* ‘öldürmek, diriltmek’, *ölüm tiriglik* ‘ölüm, dirilik’, *oş soş* ‘baş, son’, *öşdüün kédin* ‘baştan, sondan / önden, arkadan’, *öşdüünki kédinki* ‘önceki, sonraki’, *ört- aç-* ‘örtmek, açmak’, *örtüglü açoklug* ‘gizli, açık’, *örtüglüg açoklug* ‘gizli, açık’, *örtüglüg aşkārā* ‘gizli, açık’, *oş kurug* ‘yaş, kuru’, *sag sol* ‘sağ, sol’, *sır aşkārā* ‘sır, aşkārā’, *taş keçe* ‘sabah, akşam’, *tapla- taplama-* ‘kabul etmek, kabul etmemek’, *tarut- yad- kényüt-* ‘daraltmak, genişletmek’, *tirtür- öldür-* ‘diriltmek, öldürmek’, *tirtüz- öldür-* ‘diriltmek, öldürmek’, *tirig ölüg* ‘diri, ölü’, *tişi érkek* ‘dişi, erkek’, *tün kün* ‘gece, gündüz’, *tün küntüz* ‘gece, gündüz’, *tünle küntüz* ‘gece, gündüz / geceli, gündüzlü’, *üst ast* ‘üst, alt’, *yaraglıg yaragsız* ‘ faydalı, faydasız’, *yarlıka- kına-* ‘affetmek, cezalandırmak’, *yas asıg* ‘zarar, fayda’, *yaşru aşkārā* ‘gizli, açık’, *yawuz edgü* ‘kötü, iyi’, *yazok asıg* ‘zarar, fayda’, *yér kök* ‘yer, gök’, *yırak yawuk* ‘uzak, yakın’, *yufka kalın* ‘ince, kalın’, *yul- sat-* ‘alıp satmak’, *ziyan asıg* ‘zarar, fayda’.

Karaman ve Kılıç’ın çalışmasına ek olarak 3 zıt anlamlı sözcükten oluşan ikileme tespit edilmiştir. Tespit edilen örnekler aşağıdaki gibidir:

kizle- aşkārā kııl-: “gizlemek, açığa vurmak”

kağguluğ kılmasun meni anlarınış sözleri. biz bilür miz anı kim kizlerler anı kim aşkārā kıılurlar. (324v/5=036/076)

öşin soşın kes-: “kökünü kazımak”

kıtgardımız anı anlarını kim anınış birle yarlıkamağ birle bizdin kestimiz anlarınış öşin soşın yalğanka tuttular bizim belgülerimizni azmadılar kértgünigililer. (119v/1=007/072)

yaşru açuıkluğ: “gizli ve açık”

rüzı bérdimiz anlarğa yaşru açuıkluğ iterler edgülik birle eşizlikni anlar tururlar anlarğa sarây soşı. (185v/2=013/022)

2. 2. Kuruluş Açısından İkillemeler

2. 2. 1. Aynı Sözcüğün Tekrarı ile Kurulan İkillemeler

Bu tür ikilemeler aynı sözcüğün tekrarlanması ile meydana getirilir. Metinde bu yolla oluşturulduğu tespit edilen ikilemeler aşağıdaki gibidir:

tepretmek tepretmek: “sarsıla sarsıla”

hağkā kaçan tepretilse yer tepretmek tepretmek. (442r/3, 442r/4=089/021)

yaruıkluğ yaruıkluğ: “pırlı pırlı”

anıy yağı yarutu yadar neçeme tégmese anar ot. yaruıkluğ yaruıkluğ üze. (258v/5=024/035)

2. 2. 3. Olumlu ve Olumsuz Sözcükler ile Kurulan İkillemeler

Metinde bu yolla oluşturulmuş bir örnek tespit edilmiştir:

küç- küğme-: “gözetleyip durmak”

anlar kim küğerler küğmezler silerke. (75r/4=004/141)

2. 3. Köken Açısından İkillemeler

Daha öncesinde anlamlarına ve kuruluşlarına göre tasnif edilen ikillemeler, çalışmanın bu kısmında kökenlerine göre sınıflandırılacaktır. İkillemelerin geçtiği cümleler daha öncesinde verildiği için bu kısımda örneklerin sadece yer aldığı sayfa numarası, sure ve ayet bilgisi verilecektir.

2. 3. 1. Türkçe Sözcüklerle Kurulan İkillemeler

ağırtmak belgürtmek: “tafsil etmek, genişçe açıklamak, ayrı ayrı izah etmek” (111r/7=006/154)

ağırlığ edđü: “değerli, iyi” (207v//=017/023)

alkın- tüken-: “tükenmek, bitmek, mahvolmak” (222v/6=018/109)

artuğluk edđülik ~ artukluk edđülik: “hayır, iyilik, fazıl, kerem” (11r/4=002/090, 78v/9=004/175)

ayık etiği aldamağlık etiği: “yaldızlı söz” (106r/4=006/112)

bağ kötrüp boyun keriğiler: “bağ kaldırmak, büyüklük taslamak” (168r/5=011/055)

belgülig bütünlüğ: “apaçık delil” (446v/9=098/001)

belgürtmek ağırtmak seçmek: “tafsil etmek, genişçe açıklamak, ayrı ayrı izah etmek” (82v/9=012/111)

çoğluk küyer: “yakıcı” (440r/1=085/005)

edđü körklüğ: “güzel” (286r/5=028/061)

ew boğun: “aile” (274v/9=027/007, 282r/8, 282r/9=028/029)

iglig kım: “şiddetli açi çektiren, çok elem veren” (45v/4=003/077)

katığ öçemek katığ kım: “şiddetli azap” (107v/1=006/124)

katığlık emgek: “acı, meşakkat” (443v/3=090/004)

kaýnar isig: “kaynar, sıcak” (364r/4=044/046)

keçür- amruş-: “hoş görmek, görmezlikten gelmek” (256v/9=024/022)

kértgünmek boyun sümek: “Allah’a iman ve teslimiyet” (306v/1=033/022)

kes- çığ-: “ayrılmak, terk etmek” (68v/7=004/089)

kesme bürçek: “kâkül” (445r/9=096/015, 445r/9=096/016)

kesüksüz yığığsız: “devamlı, sürekli” (395r/8=056/033)

kuýđan ađđan: “akan, yađan” (433v/3=078/014)

küç tölek: “güç, kuvvet” (332r/5=038/045)

küç- küğme-: “gözetleyip durmak” (75r/4=004/141)

küwezlik kıl- uluğsığlık kıl-: “kibirlenmek, böbürlenmek” (78v/5=004/173)

öğin soğın kes-: “kökünü kazımak” (119v/1=007/072)

örtüğlüğ kağlığ: “kılıf, perde” (76v/5=004/155)

tanmağ tarmağ: “parçalamak, ayırmak, ayrılık çıkarmak” (150r/4=009/107)

taşlanmış sürülmüş: “kovulmuş, tart edilmiş” (203v/3=016/098)

teñle- kesil-: “belirlenmek, denkleştirilmek” (72v/4=004/118)

tepretmek tepretmek: “sarsıla sarsıla” (442r/3, 442r/4=089/021)

tinliğ tepreniğliğ: “canlı” (133r/7, 133r/8=008/022)

tilek koluğ: “dilek” (449v/9=107/007)

tolu yüklüğ: “dopdolu, yüklü” (328r/5=037/140)

turmağ amrulmağ: “durmak” (190r/9=014/026)

tükel eksüksüz: “bütün, eksiksiz, tam” (308v/5=033/044)

ulımağ kişnemek: “inilti” (172r/1=011/106)

urul- bıçıl-: “hasat etmek, biçmek, kesmek, kökünü kazımak” (171v/3=011/100)
üz öfke: “kızgınlık, zorbalık” (271v/4=026/130)
yanlux yazux: “günah” (72r/1=004/112)
yaruxluk yaruxluk: “pırıl pırıl” (258v/5=024/035)
yaşru açuxluğ: “gizli ve açık” (185v/2=013/022)
yeñigililer utuğlilar: “galip gelenler, yenenler” (122v/4=007/113)

2. 3. 2. Türkçe ve Yabancı Sözcüklerle Kurulan İkillemeler

aşığ tusuğ: “fayda, yarar” (324v/2=036/073)
bağırsağ yarlıkağan: “şefkatli ve merhametli” (316v/2, 324r/5)
bağırsağ yarlıkağlı: “şefkatli ve merhametli” (303r/5, 396r/2, 407v/8, 423v/1, 446v/3, 446v/8, 448v/7, 448r/6, 449v/1, 449v/5, 449r/1, 449r/4, 449r/8)
bağırsağlık yarlıkamaklık: “şefkatli ve merhametli” (399r/2=057/027)
bilgen zâhid: “din adamı” (141v/9=009/031)
feryâd tige: “feryat” (132r/9=008/009)
fidâ yuluğ: “fidye” (398v/1=057/015)
iş erkligleri dostlar: “inanmayanların dostları olan” (114v/6=007/027)
ķamuğ tükel: “bütün, hep, hepsi” (152r/3=009/122)
ķatığlık ziyânlık: “zorluk, meşakkat” (99r/2=006/042)
keğ üküş: “çok” (85r/4=005/41)
ķoş cüft: “çift” (183r/8=013/003)
ķüçlügrek berkrek: “daha güçlü, çok güçlü” (32v/7=002/256)
nişân açuxman: “belgi, işaret, alâmet” (47v/1=003/97)
oķıma- du'â ķılma-: “dua etmemek” (72v/2=004/117)
ot ķını tamuğ ķını: “cehennem ateşi/azabı” (133r/6=008/014)
püdeh çürimiş: “çürüme” (434v/5=079/011)
râz örtüglüğ: “çok gizli, en gizli” (228v/1=020/007)
sarây ew: “yurt, mekan, yaşanılan yer” (406v/8=060/008)
sezârağ yawuxrağ: “daha lâyıık, daha uygun” (309v/2=033/051)
tâze yaş: “taze” (196v/7=016/014)
tûfân ķorķınçlığ suw: “tufân” (289v/7=029/014)
uçuzluk ĥorluk: “alçaklık, rüsvalık” (242r/4=022/009)
ülgülegü terâzû: “ölçü, tartı” (111r/2=006/152)
yazux örtüglü yarlıkağlı: “bağışlayan, günahları affeden” (194r/6=015/049)
ziyân emgek: “sıkıntı, belâ” (338r/8=039/049)

2. 3. 3. Yabancı Sözcüklerle Kurulan İkillemeler

şükr ü sipâs: “hamd, şükür” (1v/1=001/002, 81r/2=005/006, 99r/6=006/045, 116v/3=007/043, 118r/8=007/058, 191v/1=014/038)

3. Sonuç

Bu çalışmada ilk Türkçe Kur'an Tercümesi olduğu düşünölen TİEM 73'te yer alan ikillemelere yer verilmiştir. Çalışmanın amacı Ahmet Karaman'ın (2022) ve Ayşe Kılıç'ın (2019) çalışmalarında yer alan TİEM 73'e ilişkin ikillemelere katkı sağlamaktır. Çalışmada, TİEM 73'te geçen bütün ikillemeleri bir araya toplamak adına bu yazıda tespit edilen 70 ikilemeye ek olarak Kılıç ve Karaman'ın tespit

ettiği ikilemelere de yer verilmiştir. Tespit edilen ikilemeler anlamlarına, kuruluş biçimlerine ve kökenlerine göre sınıflandırılmış, alfabetik sıra ile verilmiştir. 70 ikilemenin 25'i eş anlamlı sözcüklerden, 39'u yakın anlamlı sözcüklerden, 3'ü zıt anlamlı sözcüklerden meydana gelmektedir. Aynı sözcüğün tekrarı ile oluşturulmuş 2 ikileme, biri olumsuz biri olumlu sözcüklerle oluşturulmuş 1 ikileme tespit edilmiştir. 70 ikilemenin 44'ü Türkçe kökenli sözcüklerle, 26'sı Türkçe ve yabancı kökenli sözcüklerle, 1'i yabancı kökenli sözcüklerle meydana getirilmiştir.

TİEM 73, Karahanlı Türkçesi Dönemi'ne ait metinler arasında bünyesinde ikilemeleri en çok barındıran metin olması bakımından dikkat çekicidir. Karaman ve Kılıç, çalışmalarında toplam olarak 376 ikileme tespit etmiştir. Bu çalışma ile TİEM 73'te 446 ikilemenin yer aldığı söylenebilir.

Eski Uygur Türkçesinde sıklıkla karşılaşılan ikiden fazla yapıdan oluşan ikilemeler TİEM 73'te de bulunmaktadır. Metinde Karaman'ın tespit ettiğiinden farklı olarak üç unsurdan oluşan *belgürtmek adırmaq seçmek* “tafsil etmek, genişçe açıklamak, ayrı ayrı izah etmek” (82v/9=012/111) biçiminde bir ikileme tespit edilmiştir.

4. Kısaltmalar

bk.	bakınız
KB	Kutadgu Bilig
Yun.	Yunanca
TİEM 73	Karahanlı Türkçesi Satır-Arası Kur'an Tercümesi

5. Kaynakça

- AĞAKAY, Mehmet Ali (1953a). “İkizlemeler Üzerine - I”. *Türk Dili Dergisi*. II/16: 189-191.
- AĞAKAY, Mehmet Ali (1953b). “İkizlemeler Üzerine - II”. *Türk Dili Dergisi*. II/17: 268-271.
- AĞAKAY, Mehmet Ali (1954). “Türkçede kelime koşmaları”. *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı Belleten Dergisi*. 2: 7-104.
- AĞCA, Ferruh (2015). “Eski Uygurcada İştikaklı İkilemeler”. *Alkış Bitigi Kemal Eraslan Armağanı* (Edt. Bülent Gül). Ankara: TKAE, 17-30.
- AKSAN, Doğan (2019). *En Eski Türkçenin İzlerinde: Orhun ve Yenisey Yazıtları Üzerinde Sözcükbilim, Anlambilim ve Biçembilim İncelemelerinin Aydınlatığı Gerçekler*. İstanbul: Bilgi Yayınevi.
- AKTAN, Bilal (2014). “Dîvânu Lügâti't-Türk'ün Söz Varlığında Yer Alan İkilemeler”. *Selçuk Ü. Türkiyat Araştırmaları Dergisi*. 28: 1-12.
- AYDIN, Erhan (1997). “Orhon Yazıtlarında Hendiadyoinler”. *Türk Dili*. 544: 417- 421.
- AYDIN, Erhan; Karaman, Ahmet. (2019). “Eski Türk Yazıt ve El Yazmalarında İkilemeler”. *Journal of Old Turkic Studies*. 3/2: 259-286.
- BOZOK, Emrah (2012). *Eski Uygur Türkçesinde İştikaklı İkilemeler*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Eskişehir: Osmangazi Üniversitesi.
- ÇAĞATAY, Saadet (1978). *Türk Lehçeleri Üzerine Denemeler*. Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.
- CAN, Meltem (2010). *Eski Uygur Türkçesinde İkilemeler*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Bursa: Uludağ Üniversitesi.
- CLAUSON, Sir Gerard (1972). *An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish*. Oxford: Oxford University.

- ÇÜRÜK, Yasemin (2016). "İkillemelerin Kapsamı". *The Journal of Academic Social Science*. 29: 426-430.
- ERCİLASUN, Ahmet Bican; AKKOYUNLU, Ziyat (2014). *Kâşgarlı Mahmud Dîvânü Lugâti 't-Türk Giriş - Metin - Çeviri - Notlar - Dizin*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- EREN, Hasan (1949). "İkiz Kelimelerin Tarihine Dair". *A. Ü. DTCF Dergisi*. 7/2: 283-286.
- HATİPOĞLU, Vecihe (1981). *Türk Dilinde İkileme*. Ankara: TDK Yayınları.
- İNAN, Abdülkadir (1961). *Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Tercemeleri Üzerinde Bir İnceleme*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi.
- KARAMAN, Ahmet (2022). *Eski Türkçede İkillemeler*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- KARGI ÖLMEZ, Zühal (1997). "Kutadgu Bilig'de İkillemeler (1)". *Türk Dilleri Araştırmaları*. 7: 19-40.
- KARGI ÖLMEZ, Zühal (1998). "Kutadgu Bilig'de İkillemeler (2)". *Bahşi Ögdisi 60. Doğum Yılı Dolayısıyla Klaus Röhrborn Armağanı*. Mehmet Ölmez - J. Peter Laut (Ed.), İstanbul: Simurg Yayıncılık.
- KILIÇ, Ayşe (2019). "Türkçe İlk Kur'an Tercümelerinde İkillemeler". *II. Genç Türkologlar Çalıştayı. 4-5 Nisan 2019. Ordu-Türkiye*. (Edt. Hüseyin Yıldız - Abdülkadir Öztürk). Ordu: Ordu Üniversitesi Yayınları, 462-477.
- KORKMAZ, Zeynep (2019). *Dil Bilgisi Terimleri Sözlüğü*. Ankara: TDK Yayınları.
- KÖK, Abdullah (2004). *Karahanlı Türkçesi Satır-Arası Kur'an Tercümesi (TİEM 73, 1v/235v/2)*. Doktora Tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi.
- KÖK, Abdullah (2017). "Türk Hakanlığı Dönemi İlk Türkçe Satırasız Kur'an Tercümesi TİEM 73: İlmî Keşfi ve İlmî Neşri Meselesi". *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*. 14/3: 191-211.
- ÖLMEZ, Mehmet (1998). "Eski Uygurca *odug sak* İkillemesi Üzerine". *Türk Dilleri Araştırmaları*. 8: 35-47.
- ÖLMEZ, Mehmet (2017). "Eski Uygurca İkillemeler Üzerine". *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı - Belleten*. 65/2: 243-311.
- ÖLMEZ, Mehmet (2022). "Eski Uygurca İkillemeler Üzerine 2". *International Journal of Old Uyghur Studies*. 4/1: 38-94.
- SEV, Gülsel (2004). "*Divanü Lügati 't-Türk*'te İkillemeler". *Türk Dili Dil ve Edebiyat Dergisi*. 63/4: 497-510.
- ŞEN, Serkan (2002). *Eski Uygur Türkçesinde İkillemeler*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi.
- TAŞ, İbrahim (2012). "Kutadgu Bilig'de İkillemeler". *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı - Belleten*. 60/2: 43-95.
- TEKİN, Şinasi (2001). *İştikakçının Köşesi: Türk Dilinde Kelimelerin ve Eklerin Hayatı Üzerine Denemeler*. İstanbul: Simurg Yayınları.
- TOGAN, Zeki Velidi (1960). "Londra ve Tahran'daki İslâmî Yazmalardan Bazılarına Dair". *İslâm Tetkikleri Enstitüsü Dergisi*. 3: 133-160.
- TUNA, Osman Nedim (1949). "Türkçede Tekrarlar I". *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*. 3: 429-447.
- TUNA, Osman Nedim (1950). "Türkçede Tekrarlar II". *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*. 4: 35-82.
- ÜNLÜ, Suat (2018). *Karahanlı Türkçesi İlk Türkçe Satır-Arası Transkribeli Kur'an Tercümesi (TİEM 73) - Türkiye Türkçesi Mealli Karşılaştırmalı Kur'an-ı Kerim (1-4 Cilt)*. Konya: Konya Selçuklu Belediyesi.
- ÜNLÜ, Suat (2018). *Karahanlı Türkçesi İlk Türkçe Satır-Arası Transkribeli Kur'an Tercümesi (TİEM 73) - Tıpkı Basım - Transkribeli Metin (5-6 Cilt)*. Konya: Konya Selçuklu Belediyesi.
- ÜNLÜ, Suat (2018). *Karahanlı Türkçesi İlk Türkçe Satır-Arası Transkribeli Kur'an Tercümesi (TİEM 73) - Örnekle - Açıklamalı Sözlük A-Z (7-8 Cilt)*. Konya: Konya Selçuklu Belediyesi.